

Hoja na lednik: Z vsemi štirimi.

vezal na vrv, in hajdi navzdol! Greben, po katerem pelje steza, ali bolje rečeno, po katerem se leze na Ködnitzkees, je strm in vrh tega ozek. Sicer je precēj železne vrvi izpeljane po njem, za katero se lahko oprijemlješ, in zato tudi ni ob lepem vremenu nobene nevarnosti. To jutro je bila pa vrv tako na debelo obdana z ledom, da je nisem mogel rabiti; tudi skale, po katerih sem moral lesti, so bile pokrite z ledom. Boljše bi bilo, da bi bile zamedene; toda vihar je sneg sproti odnašal ž njih. Vodnik mi je rekel, naj pazim dobro. Moral sem lesti pred njim. Stal je in spuščal vrv, na katero sem bil navezan, ter jo držal vedno napeto, da bi me obdržal, ko bi padel. Ko mu je vrv pošla, moral sem obstati in počakati, da je za menoj prilezel, potem se je prejšnja „procedura“ pričela iz nova. Ker sem imel vodnika, čutil sem se varnega, četudi je vihar tako divjal, da me je včasih kar butil ob kako skalo. Brez derez in vrvi hodiš težko ob takem vremenu srečno v dnu grebena. Lahko se ti na glatkem ledu zdrsne in padeš globoko doli, ali na Ködnitzkees, ali pa na Leiterkees, ki prežita ob straneh gre-

vena; prijaznega sprejema in toplega, mehkega ležišča ne smeš na nobenem pričakovati. Prav vesel sem bil, ko sem prilezel z zdravo kožo na Ködnitzkees. Toda naletel sem skoraj še na slabše razmere. Pot po ledniku ni namreč nikdar prav varna. Poleti led razpoka, in kdor pade v tako razpoko, se malokdaj reši. Če je lednik odkrit, brez snega, ni posebno nevaren, ker se razpok lahko ogneš; drugače pa je, če je pogrnjen s sneženo odejo; tu ne veš skoraj nikdar, kaj imaš pod nogami, ker so razpoke zagrnjene s snegom.

Ko stopim na lednik, uderem se čez kolena v sneg; padlo ga je bilo jeden meter. Prav vroče mi je bilo, ko sem ga moral gaziti. Približam se mestu, kjer sem prejšnje jutro prekoračil globoko razpoko. Na desni je bila silno široka, zato tudi sedaj še ni bila zamedena. Mesto pa, kjer sem jo poprej preskočil, je bilo popolnoma pokrito s snegom. Vodnik zakliče: „Pazite, tu je razpoka!“ Toda že sem se bil udrl do prsij vanjo. Poskušam izlesti iz nje, pa še globlje sem se udiral. Vodnik me je opominjal, naj bom miren in počasi me je izvlekel s pomočjo vrvi. Še jedenkrat sem se udrl do vratú v

Hoja na lednik: Ob prepadu.